

[Gunnar Fog-Petersen.]

har været et ret bevægeligt Element. I 1933—34 havde Kassen en Tilgang paa 789 og en Afgang paa 154, men i 1934—35 en Tilgang paa 648 og en Afgang paa 409 og i 1935—36 en Tilgang paa 526 og en Afgang paa 440. Det kunde tyde paa, at man, som det ogsaa hævdes, benytter denne Kasse paa den Maade, at man tyer over i den, naar Ydelserne bliver for skrappe inden for ens egen Kasse, og saa forlader den igen, naar Himmelen atter klarer op. Hvis det er rigtigt, at Kassen benyttes paa den Maade, kan man ikke sige, at den opfylder et Formaal, som fortjener at støttes, og den særlige Betydning, man har villet tillægge det, at den skulde tjene et eller andet aandeligt Formaal, har jeg vanskeligt ved at tage helt alvorligt; thi aandelige Spørgsmaal afgøres dog ikke gennem Arbejdsløshedskasserne. Hvis man vil se paa den særlige Betegnelse, Kassen har — den kalder sig for kristelig —, er jeg ogsaa noget betænkelig ved at se dette Ord knyttet til en Arbejdsløshedskasse, da det som bekendt hører hjemme i en anden Verden end den, hvori Arbejdsløshedskasserne findes. Det ærede Medlem, der talte for Det konservative Folkeparti, rettede en Behørdelse mod Ministeren, fordi han havde betegnet denne Kasse som en „saakaldt“ kristelig Kasse. Det er altsaa undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), som var Ordfører for Venstre, brugte akkurat det samme Udtryk, formodentlig ud fra den samme Vurdering. Det foreslaas, at naar denne Kasse ophæves, kan dens Medlemmer gaa direkte over i bestaaende Kasser, og vi kan maaske i Udvalget tale om, at give saa lempelige Afviklingskaar, som vi kan enes om.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds sagde med Indignation i Stemmen, at Neutraliteten inden for Arbejdsløshedslovgivningen med denne Bestemmelse var brudt paa det skændigste. Det ærede Medlem og jeg har i Samarbejde været med til at gennemføre en Arbejdsløshedskasselov her i Tinget paa et fælles Grundlag, som vi alle enedes om, og som endnu danner Grundlaget for den bestaaende Lov paa mange Omraader, men det gjorde vi paa et Tidspunkt, hvor dette Problem slet ikke var fremme, hvor denne Bestemmelse slet ikke fandtes i Loven; saa den Neutralitet, som vi dengang enedes om, kan altsaa udmærket være til Stede i en saadan Lov, selv om Bestemmelsen fra 1927 ikke findes der mere. De Forhold, vi tilvejebringer nu, er

ikke mere skændige end de Forhold, som jeg sammen med andre her i Tinget enedes med det ærede Medlem om at gennemføre paa et tidligere Tidspunkt.

Jeg kunde ønske at rejse Spørgsmaalet om en Overvejelse af Arbejdsanvisningsforholdene. Det ligger i Sagens Natur, at saa stort, saa omfattende, saa permanent, saa vanskeligt som hele Arbejdsløsheds-spørgsmaalet er, er det af allerstørste Betydning, at Anvisningen fungerer saa godt som muligt. Nu ved jeg vel, at Arbejdsanvisningen i mange Henseender fungerer aldeles fortræffeligt, navnlig den faglige Arbejdsanvisning, men der findes dog ogsaa Anvisning af Arbejde her i Landet, der ikke fungerer tilfredsstillende. Her tænker jeg særlig paa Anvisningen af Landarbejdere til de fra Centrene lidt fjernt liggende Egne, og i saa Henseende vilde jeg finde det praktisk, om man kunde faa et Samarbejde i Stand ud over det, som Loven forudsætter, imellem Amtsanvisningskontorerne og den kommunale Ledelse rundt omkring paa Landet. Det vilde ganske sikkert være nyttigt at komme ind paa en Drøftelse heraf, som jeg ikke alene haaber, men ogsaa tror maatte kunne føre til frugtbare Resultater; for som Forholdene er paa dette Omraade, er de ikke helt tilfredsstillende.

Begge de ærede Medlemmer, der har talt paa Oppositionspartiernes Vegne, har beklaget sig over den Behandling, de som Opposition er Genstand for her i Tinget. Det har jeg en lille Smule vanskeligt ved at forstaa. Paa den ene Side fremhæver de stærkt, at det Flertal, som nu findes her i Tinget, og som er sammenfaldende med Flertallet i det andet høje Ting, maa være rede til at tage Ansvar. Det paalægges os den ene Gang efter den anden med en Alvor, som om vi var til Konfirmation og skulde have det bekræftet af Provsten eller Præsten hver Gang; i hvert Fald plejer man da at kunne nøjes med at blive konfirmeret een Gang, men det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) finder Anledning til at bekræfte dette over for os den ene Gang efter den anden. Det er fuldkommen overflødig, vi er aldeles paa det rene med den Side af Sagen, hvor stort et Ansvar der hviler paa os, og vi føler os lige saa modne til at bære et saadant Ansvar, som det ærede Medlem følte sig i sin Tid. Jeg tror, det er nødvendigt, det bliver sagt, for man har en Følelse af, at de tidligere ansvarshavende er saa bekymrede paa vore Vegne, om vi nu ogsaa er udviklede nok, om vi nu ogsaa er stærke nok, om vi nu ogsaa har